

בש"פ 3876/19 - מדינת ישראל נגד סרוליקטאייב

בבית המשפט העליון

בש"פ 3876/19

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: סרוליקטאייב

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ו' בתמוז התשע"ט (9.7.2019)

בשם המבקשת: עו"ד נגה בן סידי
בשם המשיב: עו"ד עדי קידר

החלטה

זוהי בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62א' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). נגד המשיב הוגש כתב אישום המחזיק 20 אישומים. לפי המתואר, מיוחסים לו בשנים 2014-2018 שורה ארוכה של מעשי מרמה, כלפי ספקים וחברות שעימן התקשרו חברות שהקים ורשם, בכזב, על שם אחרים. בחלק מהמקרים הזדהה המשיב בכזב כיועץ עסקי וכאדם עמיד ועתיר נכסים חרף היותו פושט רגל, והכל כדי לגרום למתלוננים השונים למסור לידיו כספים. בסך הכל קיבל המשיב לידיו, במרמה וגניבה, סכום כולל של ₪ 5,029,340 וכן ניסה לקבל במרמה סכום נוסף של ₪ 896,257. למשיב מיוחסות מספר רב של עבירות מרמה, זיוף והתחזות לאחר, וכן הפרת הוראה חוקית. כן מיוחסות למשיב עבירות איומים ושידול למסירת ידיעה כוזבת. עוד מיוחסות לו עבירות הלבנת הון ועבירות לפי פקודת פשיטת הרגל. כך על פי כתב האישום.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה נגד המשיב בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטה מיום 23.8.2018 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה התומכות באישומים וממילא קיימת עילת מעצר של מסוכנות (מ"ת 50171-06-18, השופט א' פורת). בקובעו כך הוסיף בית המשפט כי "נוכח טיבן של העבירות, שעה שהמשיב מחליף דמויות, זהויות, כתובות ושמות, אין ליתן בו כל אמון שהוא הבסיס לבחינת חלופת מעצר". ומשכך, הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. המשיב הגיש ערר על החלטה זו, אך חזר בו מן הערר לאחר שהתקיים בערר דיון והוא נמחק (בש"פ 6244/18 מיום 17.9.2018 השופטג' קרא).

בחלוף 9 חודשים הוגשה בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים. וביום 18.3.2019 הוארך מעצרו כאמור, משקיבל המשיב את המלצת בית המשפט והסכים להארכה (בש"פ 1855/19, השופט י' אלרון). ועתה כאמור עסקין בבקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב.

לאחר שעיינתי בחומר שהונח לפניי ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים בעל-פה, סבורתני כי יש להיעתר לבקשה. כתב האישום מגולל מסכת של מעשי מרמה רבים ושיטתיים, כאשרעל-פי המיוחס למשיב הוא אינו בוחל בזיוף, בהתחזות ואף באיומים; ובדרך נמצאו נפגעים לרוב ובהיקפים כספיים משמעותיים. המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו וטיבם מצביע גם על חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט על-ידו. וכפי שציינה באת-כוח המבקשת, אישום מס' 17 שבו מיוחסת למשיב עבירה של שידול למסירת ידיעה כוזבת - בכך ששידל את חברו להתלונן בכזב בתחנת משטרה כי נגנבו מרכבו המחאות, על מנת שהמשיב יוכל לבטל המחאות אלו בבנק - אך תומך בחששות כאמור. יוסף לכך עברו הפלילי המכביד של המשיב שלחובתו הרשעות קודמות, בין היתר

בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה ואיומים, זיוף והתחזות לאחר במטרה להונות, שבגינן ריצה תקופות מאסר לא מבוטלות.

ועתה לקצב התקדמות ההליכים. לכתחילה היו דחיות בתיק, לצורך הסדרת ייצוגו של המשיב שארך זמן; בשל חילופי סניגורים; ועל מנת ליתן שהות ללימוד החומר. ואולם נראה כי זה מכבר התיק העיקרי "התניע", ואף לדברי בא-כוח המשיב ההליך מתנהל באינטנסיביות וביעילות. עד כה התקיימו 12 ישיבות הוכחות ונשמעו 13 עדים, 9 מהישיבות בתוך תקופת המעצר האחרונה. כעת קבועים 16 מועדים נוספים, הראשון שבהם ביום 15.7.2019 ועד לינואר 2020.

בהינתן כל האמור, אינני סבורה כי לעת הזאת ניתן לומר שנקודת האיזון בין זכותו של המשיב לחירות לבין הגנה על האינטרס הציבורי מצדיקה את שינוי סטטוס המעצר שבו הוא נתון. משכך, אני נעתרת לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 19.6.2019, ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 50113-06-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בתמוז התשע"ט (9.7.2019).

שופטת
